

Tomáš Imrich

Zpětná dokumentace na platformě AS/200

Oponovaná práce je zaměřena na zpětnou dokumentaci cobolsky orientovaných programů na platformě AS/400 používajících pouze DB2, cobolské skripty a proprietární systém dotazů Query/400. Ač by se mohlo zdát, že je takto vymezený úkol příliš úzký, není to pravda, neboť jsou takové systémy spolu s systémem AS/400 značně rozšířené. Používané programy se používají velmi dlouhou dobu a jejich údržba, která může využívat prostředky zpětné dokumentace, je velmi důležitým úkolem.

Diplomant realizoval systém v prostředí finanční korporace a podle všech známek je vyvinutá aplikace na dobré cestě, aby byla používána v praxi. Autor při tom dokázal zvládnout systém, který byl pro něho jakožto studenta MFF dosti neobvyklý.

Úkol zpětné dokumentace navrhl podle mého mínění velmi rozumně, jakožto úkol, které je přiměřený dostupným kapacitám a od počátku předpokládá spoluúčast uživatelů v procesu zpětného dokumentování.

Byla zvolena jednoduchá forma dokumentace - texty zachycující v podstatě kostru programu generovanou z programu s využitím informací poskytovaných ručně uživateli (např. členění ve velkém, obohacení kostry o potřebné informace). Bylo to správné rozhodnutí i z toho důvodu, že např. dokumentace založená na UML není ve své většině vhodná pro programy, které nejsou plně objektové. Po stránce technické považuji za správné použití XML (možná, že by se dal využít i více, např. s využitím XSLT). Možná, že by věci prospělo použití XPath.

Nepodařilo mi zjistit, zda lze získat data o spolupráci více programů s cílem vytvořit diagram toku dat. Není mi také jasné, proč není většina ručních informací vkládána přímo do programů ve formě komentářů specifického tvaru.

Z hlediska cílů bych nepovažoval za hlavní přenos na jinou platformu, ale vyhodnocení reakcí uživatelů a zdokonalení systému na základě připomínek a také toho, co už je známo (např. o spolupráci programů, o pracnosti opětné generace dokumentace a jak se osvědčila).

Za dosti podstatný nedostatek práce považují její strukturu. Otázky koncepční jsou promíchány s technickými detaily a i ty bývají různé úrovně logické náročnosti. V podstatě chybí diskuse důvodů volby struktury výstupních dokumentů. Formálnější definice výstupu a kvalitní průběžný příklad by práci a asi i systému u uživatelů dosti prospěl. Vzhledem k tomu, že se systém zčásti používal v praxi (str 78), bych očekával shrnutí reakcí a návrhů uživatelů a to, zda se použití systému nějak pozitivně projevilo v práci uživatelů (chtějí systém dále používat?). Je dobré práci začínat analýzou konkurenčních projektů a potřeb uživatelů. V práci je náznak takové analýzy až na konci práce. Nejsem si zcela jist, zda byla sázka na Delphi optimální.

V citacích není dobré se omezovat v takové míře, jak tomu v práci, na Wikipedii.

Práce má dobrou grafickou úroveň a obsahuje málo překlepů.

Domnívám se, že práce i přes výhrady splňuje podmínky kladené na diplomové práce a doporučuji ji k obhajobě.

V Praze 12.5.2008

Prof. RNDr. Jaroslav Král, DrSc.